

prima instanță: S. Procopciuc
instanța de apel: A. Panov, A. Pahopol, A. Minciună

nr. 2ra-286/17

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Robu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Robu împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la obligarea încheierii contractului de furnizare a energiei electrice, efectuării reinstalării utilajului de măsurare a consumului de energie electrică și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Tatiana Robu și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 30 septembrie 2014, Tatiana Robu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la obligarea încheierii contractului de furnizare a energiei electrice, efectuării recalculării cantității de energie consumată reinstalării utilajului de măsurare a consumului de energie electrică și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 2002, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a mutat echipamentul de măsurare a energiei electrice, care se găsea în incinta ÎI „T. Robu” în punctul care aparține furnizorului de energie electrică, astfel neavând acces la verificarea datelor contorului.

La 07 iunie 2005 în rezultatul unui control inopinat efectuat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA a echipamentului de evidență a energiei electrice, care îi aparținea, au apărut dubii în privința sigiliilor verificatorului de stat de la contorul electric nr. 7809895 precum că ar fi fals.

Ca urmare a fost întocmit proces-verbal de consum fraudulos nr. 008494 din 07 iunie 2005, și factura de plată în sumă de 5490,58 lei.

Relatează că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2006 a fost anulat procesul-verbal nr. 008494 din 07 iunie 2005 și factura de consum fraudulos de energie electrică în sumă de 5490,58 lei.

Ca urmare s-a adresat cu diferite cereri către ÎCS „Red Union Fenosa” SA pentru ai fi instalat un alt contor și să elibereze documentele justificative despre efectuarea verificării metrologice a contorului nou instalat.

În anul 2005 i s-a eliberat copia buletinului metrologic nr. 5640 ET 426 HR nr. 8011542 efectuat la solicitarea „RE Chișinău”, care a fost admis pentru utilizare începând cu 10 iunie 2005 până la 05 septembrie 2009.

La 16 mai 2012 ÎI „T. Robu” a fost radiată din Registrul de stat al întreprinderilor individuale.

Iar la 04 iulie 2014 de către ÎCS „Gaz Natural Fenosa” SA a primit o prescripție de schimbare a contoarelor existente pe contoare electrice, totodată fiindu-i adus la cunoștință ca în termen de 7 zile să se adreseze în oficiul comercial al companiei ÎCS „Red Union Fenosa” SA Orhei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 10 pct. (6) și (7) din Legea privind protecția consumatorului.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea prestatorului să încheie un contract de livrare a energiei electrice, efectuarea recalculării cantității de energie consumată, pierderile tehnologice în transformatoarele de forță și branșament pentru stabilirea dacă echipamentul de măsură se încadrează în limitele admisibile pe motiv că furnizorul din 05 mai 2009 a încălcat legislația cu privire la verificarea metrologică.

La 15 februarie 2016, Tatiana Robu a depus o cerere de modificare a cerințelor, prin care a solicitat obligarea ÎCS „Red Union Fenosa” SA de a încheia un contract cu ea de furnizare a energiei electrice care va purta un caracter echitabil față de ambele părți, prin negocierea condițiilor, obligarea efectuării reinstalării utilajului de măsurare a consumului de energie electrică cu o capacitate de 100 KW la locul stabilit anterior prin contractul inițial și anume or. Orhei, str. Șoimari 5. (f. d. 71).

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 12 mai 2016, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Tatiana Robu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 16 decembrie 2016, Tatiana Robu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Menționează că prima instanță la examinarea cauzei a apreciat probele prezentate în mod arbitrar, nu a apreciat cerințele invocate de ea, referindu-se doar la argumentele aduse de către pârât.

Indică că pe parcursul examinării cauzei au fost aduse suficiente probe care ar fi argumentat pe deplin cerințele invocate de ea și că instanța de judecată nu a

intrat în esența conflictului și în general nu s-a expus asupra probelor prezentate, acestea fiind ignorate.

Nu este de acord cu argumentele instanței precum că ea nu dispune de documentație tehnică pentru perfectarea contractului de furnizare a energiei electrice ca consumator casnic și prin urmare pârâtul nu poate fi obligat de a încheia un contract de furnizare a energiei electrice și că consideră neîntemeiat capătul de cerere referitor la reinstalarea utilajului de măsurare a consumului de energie electrică cu capacitatea de 100 KW la locul stabilit anterior prin contract, adică la locul de consum, invocând art. 149 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Consideră că motivarea dată poartă un caracter aberativ, deoarece în instanța de judecată nu a încercat de a demonstra faptul că în situația dată ar fi un consumator casnic și nici nu a solicitat instalarea unui echipament de măsurare nou și gratuit, ci doar a solicitat reinstalarea echipamentului de măsurarea a energiei electrice ce îi aparține cu drept de proprietate, cu nr. 223447 și putere de 3x5-100A.

Notează că echipamentul care fără voia sa a fost demontat de la locul de consum stabilit a fost înlocuit cu un echipament cu capacitate mai mică.

Mai mult, potrivit art. 43 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, modificarea puterii contractate poate fi soluționată de consumatorul final, prin depunerea unei cereri în scris, fapt care nu a fost efectuat de către ea.

Explică că bunul imobil amplasat în strada Șoimari 5, orașul Orhei nu a avut și nici nu are statut de casă de locuit, este un obiect cu destinație specială (industrială), ea fiind unicul proprietar al bunului imobil.

Susține că în situația dată nicidecum nu putea solicita încheierea unui contract cu pârâtul referitor la furnizarea energiei electrice în calitate de consumator casnic.

Indică că pe parcursul examinării pricinii în prima instanță a solicitat de mai multe ori ca pârâtul să prezinte în instanță originalele actelor depuse de către ei în copii neautentificate, însă demersul a fost respins.

Astfel, apreciază că la emiterea hotărârii instanța s-a bazat pe actele apreciate ca probe, care nu au fost autentificate un modul stabilit sau prezentate instanței în original.

Afirmă că instanța de apel la fel a ignorat faptele expuse mai sus precum și probele prezentate suplimentar în cadrul examinării în instanța de apel, menținând în mod ilegal hotărârea instanței de fond.

Având în vedere prevederile art. 118 alin. (4), 138 alin. (4) CPC, susține că prin decizia instanței de apel s-au încălcat normele de drept material și de drept procesual.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, respingând ilegal cerințele expuse în cererea de chemare în judecată, nu s-a respectat procedura privind legalizarea copiilor, făcând o apreciere arbitrară a probelor iar aceasta a dus la soluționarea greșită a pricinii.

La 13 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal ÎCS „Red Union Fenosa” SA a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat de a considera recursul declarat de Tatiana Robu, ca inadmisibil și neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 octombrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 117) și recepționată de către recurentă la 20 octombrie 2016 (f. d. 126).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Robu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate

în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Tatiana Robu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Robu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Tatiana Robu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță